

Roomas viibides oli ta läbikäimises F. Overbeck'i ja P. Cornelius'e ümber koondunud kunstnikkuderingiga. H. teot-
ses a-st 1819 Peterburis ja a-st 1850
Tallinnas, kus suri 24. IX 1856 vkj. —
H. kuulub Eestist võrsunud paremate
portreemaalijate hulka; erilise lugu-
pidamise võitis ta aga litograafina.
Tema tähtsamaks teoseks kivitrüki alal
on originaalportreede kogu *Les Contemporains*, mis ilmus Peterburis alates
1822. a. 9 vihus à 5 lehte in folio. E.
Kunstimuuseum Tallinnas omab temalt
õlimaale „Eesti pruut“ ja „Eesti noo-
rik“ (mõlemad 1852). H. andis välja
ka mõned joonistamise eeskirjad ja õppe-
raamatud.

W. Neumann, Baltische Maler und
Bildhauer (1902); *idem*, Lex.; Д. А. Ро-
винский, Подробный словарь русс-
ких гравиров (1895); В. Я. Адарю-
ковъ, Очеркъ по исторіи литографіи
въ Россіи („Аполлонъ“ 1912, nr. 1).

A. V.

HIPPIUS, Otto Pius, balti-saksa ar-
hitekt, eelmise poeg, sünd. 5. V 1826 vkj.
Peterburis, lõpetas Karlsruhe polüteh-
nikumi 1849, õppis Peterburi kunstide-
akadeemias, nimetati 1863 akadeemikuks
ja 1879 prof-ks; surn. 29. VIII 1883 vkj.
Pargalas Peterburi lähedal. — H-e
parimate arhitektuurteoste hulka kuu-
luvad Kaarli kirik Tallinnas (1862—70)
ja Aleksandri kirik Narvas (1881—84),
mõlemad romaniseerivas stiilis. Need
on kunstipärasemaid XIX s. lõpupoole
ehitisi Eestis.

G. v. Hansen, Die Kirchen und
ehemaligen Klöster Revels (1885),
lk. 75—87; Neumann, Lex. A. V.

HIRV, Alfred Aleksander, maali-
kunstnik, sünd. 14. III 1880 vkj. Petseris,
surn. kevadel 1918 Peterburis. H. asus
kümneaastasena Pihkvasse, kus ta va-
nemad, kes pärit Võrumaalt Orava val-
last, vareminigi (a-st 1870) olid elanud.
Et H-e hariduskäigust puuduvad seni
andmed, võib ainult oletada, et elukutse
valikule juhtis teda Pihkva kunstikool.
H. siirdus noorena Peterburi, kus hak-
kas esinema kunstinäitusil ning võitis
peagi üsna laialdase tutvuse oma korra-
likult maalitud natüürmortidega. H. oli
Peterburis lähemas läbikäimises Tartu
päritoluga balti-saksa maastikumaalija
J. S. v. Klever'iga (vt.). Suurem osa
H-e toodangust on jäänud Venesse.
Kodumaal omab Eesti Kunstimuuseum

Tallinnas ainult üht H-e natüürmorti,
kuna kaks-kolm teost leidub erakätes.

„Taie“ 1928, nr. 1 (M. Pukits).

M. P.

HOININGEN, vt. HOYNINGEN.

***HOLLANDER, Bernhard**, balti-
saksa ajaloolane, sünd. 11. X 1856 vkj.,
surn. 12. II 1937 ukj. Riias. H. oli õp.
E. S-i kirjavahetajaliige a-st 1908.

HOLST, Robert Artur, majandus-
tegelane, sünd. 9. XII 1885 vkj. Väike-
Kambjas taluniku, pärastise kaupmehe
pojana, lõpetas Tartu reaalkooli 1905 ja
õppis Tartu ülikoolis õigusteadust 1905—
—11. Ta astus 1909 oma isa Karl Holst'i
ärisse ärijuhiks, kutsuti 1918. a. lõpul
toitlusministeeriumi ja 1919 kaubandus-
tööstusministeeriumi teenistusse, kust
lahkumise järel s. a. oli a./s-i „Silva“
asutajaid ja juhte. Reorganiseerinud
1920 Tartus äri, hakkas ta „Rob. Holst'i“
firma omanikuna kauplema Tallinnas.
Viimase äriettevõtte muutmise järel
a./s-ks „Rob. Holst & Co“, on ta a-st
1921 selle juhtiv direktor. H. asutas
1921 koos lendur Jakob Tillo'ga († 1926)
suurelt osalt enese kapitali varal era-
lennunduse arendamiseks a./s-i „Aero-
nauti“, mille direktoriks ta oli selle
tegevuse katkemiseni 1928. „Aeronaut“
pidas reisijate- ja postiveoühendust Hel-
singi-Tallinna-Riia-Königsbergi liinil;
lennukeid tuli tal ehitada ka kodu-
maal. H. on ka kompvektivabriku o./ü.
„Riola“ asutaja ja direktor a-st 1927
ja oli Tallinna Aktsiapanga direktor
1928. Ka oli ta Tartu Krediid-Ühisuse
nõukogu liige 1910—18, Börsikomitee
liige 1920—30, Eesti delegatsiooni kau-
banduslik ekspert Genua konverentsil
1922, Eesti Metsatöösturite Ühingu esi-
mees 1925 ja on võtnud „Aeronauti“
esindajana osa lennunduse kongressi-
dest Berliinis, Roomas, Stokholmis jm.
1922—28. H. on olnud ka Austria au-
konsul 1922—32.

Pvl. 1938, nr. 322; isikl. jm. saadud
andmed.

J. M.

HORST, Voldemar, merendustegelane,
kaugesõidu kapten, sünd. 12. II 1868
vkj. Paldiskis kaupmehe pojana. Lõpe-
tanud Tallinna kreiskooli 1884, oli ta
välismaade kaubalaevul madruseks, õp-
pis 1888—89 Paldiski merekoolis, oli sel-
lest ajast „Balti Päästeseltsi“ teenistu-
ses tüürimehena, päästelaevade kapte-
nina ning viimaks päästetööde juhata-
jana. A-st 1918 oli H. a./s-i „Balti
Päästeselts“ asjaajaja-direktor, kellena